Sentencja

1) Mając na uwadze przepisy art. 6 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski), rozporządzenie to należy interpretować w taki sposób, iż nie może ono przyznawać uprawnień jednostkom, przed dniem 1 stycznia 2004 r., w zakresie kabotażu dotyczącego wysp greckich dla regularnych usług pasażerskich oraz promowych, jak również usług świadczonych przez statki o pojemności mniejszej niż 650 gt.

2) Artykuły 5 ust. 2 i art. 6 ust. 3 lit. a)–c), f) i g) dyrektywy Rady 98/18/WE z dnia 17 marca 1998 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwiają się one przepisom krajowym, o których mowa w postępowaniu przed sądem krajowym, zakazujących w sposób bezwzględny wykorzystania w transporcie krajowym statków, które osiągnęły określony wiek, jeśli dane państwo członkowskie nie podjęło działań w celu polepszenia wymogów bezpieczeństwa zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7 ust. 4 tej dyrektywy.

Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 września 2006 r. — Postępowanie karne przeciwko Stefanowi Kremerowi

(Sprawa C-340/05)

Artykuł 104 § 3 ust. 1 regulaminu Trybunału Sprawiedliwości — Dyrektywa 91/439/EWG — Wzajemne uznawanie praw jazdy — Cofnięcie prawa jazdy w jednym państwie członkowskim — Prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim — Odmowa uznania prawa jazdy w pierwszym państwie członkowskim — Wymóg spełnienia krajowych wymogów wydania prawa jazdy, po tym jak prawo jazdy zostało w tym państwie wcześniej cofnięte

Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Prawa jazdy — Dyrektywa 91/439 (Dyrektywa Rady 91/439, art. 1 ust. 2 i art. 8 ust. 2 i 4) (por. pkt 38 i sentencja)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht München — Wykładnia art. 1 ust. 2, art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 237, str. 1) — Odmowa uznania ważności prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie osobie, której z powodu wielokrotnych wykroczeń drogowych cofnięto prawo jazdy bez orzeczenia zakazu uzyskania nowego prawa jazdy — Wymóg, zgodnie z którym wnioskodawca zobowiązany jest wykazać swoją zdolność do prowadzenia pojazdów na podstawie opinii medyczno-psychologicznej

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy w brzmieniu nadanym przez dyrektywę Rady 97/26/WE z dnia 2 czerwca 1997 r. sprzeciwia się nieuznawaniu przez państwo członkowskie na jego terytorium prawa do prowadzenia pojazdów wynikającego z prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim, a w związku z tym odmowie uznania ważności prawa jazdy, dopóki posiadacz tego prawa jazdy, wobec którego pierwsze państwo członkowskie zastosowało cofnięcie wcześniej wydanego prawa jazdy bez orzeczenia zakazu uzyskania nowego prawa jazdy, nie spełni wymogów określonych w przepisach prawnych tego pierwszego państwa dotyczących ponownego uzyskania prawa jazdy po cofnięciu prawa jazdy, włącznie z oceną zdolności do prowadzenia pojazdów, która potwierdza, że przyczyny, które doprowadziły do cofnięcia prawa jazdy już nie występują.